

hvaljujući čuvanju sa strane ribogojilišta.

Jasno je, da u proizvodnji ikre još nije došlo do izražaja novo jako povišenje brojnog stanja pastrva u Gackoj, o kojem dobivamo djelomičnu sliku iz podataka o najvećim pokusnim ulovima. Na primjer od 81 pastrve ulovljene jednim potezom u oktobru 1949. g. bilo je oko 15 primjeraka odraslih i sposobnih za rasplod, a sve ostalo bila je još nedorasla riba. Koliko će Gacka prema tome moći da dade oplođene pastrvske ikre, dok i ova mnogobrojna nedorasla riba sazrije za rasplod. Bez sumnje će to biti velike, milijunske količine.

Sve ranije i sada navedene činjenice, reklo bi se, mogu svakome da dobro objasne izvanredno veliko značenje ovakvog jedinstvenog ribogojilišta, koje već u samom stadiju pripremnih radova, u stadiju započete izgradnje, može da postigne ovakve rezultate.

Ipak nije tako, nego upravo obratno. Ribogojilište Gacka, kao u ostalom i sva pastrvska ribogojilišta u NR Hrvatskoj, okarakterizirana su kao »nerentabilna«, iako je u stvari absurdno govoriti o

rentabilnosti neizgrađenih i nedovršenih objekata. Čuli smo na jednoj konferenciji i takva mišljenja: »Na Gackoj nema ništa, sve je to luft!« Ovakva gledišta i izjave, nepovoljno su djelovale na tempo izgradnje.

Zbog toga je bilo neophodno potrebno, da se istakne uspjeh kolektiva Ribogojilišta Gacka, koji je bez osnovnih uslova za uspješan rad t. j. bez mrijestilišta, bez bazena, bez ribnjaka, bez mnogih drugih neophodnih uređaja i pomagala, usprkos mnogobrojnih objektivnih smetnji, kao što je šteta od grabljive štuke, šteta i smetnja od t. zv. plinskih mjeđurića itd. ipak postigao ovako značajan rezultat.

Ovaj uspjeh svjedoči o zalaganju toga kolektiva, ali je ujedno i dokaz, da Gacka predstavlja jedinstven objekat, koji dosada nismo ni izdaleka doveli do punog izražaja. Količina od 2,300.000 kom ikre i sve ostale činjenice, sada i ranije iznesene, nameću nam pitanje: Šta treba učiniti da se ovo naše privredno vrelo potpuno i pravilno iskoristi?

Zdravko Taler

NASAĐIVANJE OTVORENIH SALMONIDSKIH VODA

Tokom drugog svjetskog rata kao i posle oslobođenja, uništeno je slatkovodno ribarstvo u našim otvorenim salmonidskim vodama u tolikoj mjeri, da su danas mnoge od njih ili sasvim bez riba ili su naseljene bezvrednom divljom ribom. Da se poboljša stanje ribarstva u tim vodama samim prirodnim razmnažanjem plemenitih riba, značilo bi čekati još vrlo dugo jer te vode nemaju dovoljno za to potrebne matične ribe. Prema tome, za brzo poboljšanje toga stanja, preostaje jedino taj izlaz, da se umjetno proizvoda nasadni materijal u

velikim množinama i da se s njima nasaduju naše opustošene pastrvske vode.

U NRH ove godine početo je sa izdavanjem u zakup svih otvorenih pastrvskih voda raznih ribarskim organizacijama, koje su ugovorima obavezane, da uz racionalni sportski ribolov i čuvanje zakupljenih voda, te vode nasaduju plemenitom ribom prema izgrađenoj stručnoj gospodarskoj osnovi za pojedine otvorene vode odnosno za pojedine tokove tih voda. Predviđa se, da će u god. 1950/51. te ribarske organizacije odnosno naša pastrvska poduzeća, nasaditi

i nedovršenih inoj konferen- a Gackoj nema vakva gledišta šlovalo na tem-

odno potrebno, ektiva Ribogo- osnovnih uslo- bez mrijestili- jaka, bez mno- redaja i poma- uih objektivnih i od grabljive t. zv. plinskih ţao ovako zna-

zalaganju to- i dokaz, da stven objekat, leka doveli do od 2,300.000 tjenice, sada i nam pitanje: ovo naše jako pravilno isko-

ravko Taler

I VODA

le s njima na- astrvske vode. Če je sa izda- orenih pastrv- im organizaci- obavezane, da slov i čuvanje nasađuju ple- rađenoj struč- za pojedine pojedine to- da će u god. nizacije odno- zeća, nasaditi

u naše salmonidske vode približno 2,000.000 kom nasada raznih vrsta sal- monida. To je zaista vrlo opsežan rad, koji će zahtijevati preciznu organizaciju i potpunu prethodnu pripremu, jer će u glavnome o tome ovisiti uspjeh i korist toga nasadišvanja.

Prvenstveno se moraju upoznati sve vode, koje dolaze u obzir za nasadišvanje kao i one, iz kojih će se uzbajati nasadni materijal. To upoznavanje sa- stajalo bi se u tome, da se ispitaju svijetliji prirodni uslovi, koji imadu pri- vremeni ili stalni upliv na život i razvoj nasadenog podmlatka, jer prema tim životnim uslovima određivati će se vrsta, oblik i množina nasada, mjesto i vrijeme gdje i kada će se nasad pustiti kao i način na koji će se nasadišvanje izvršiti.

Odrediti vrstu nasadnog materijala znači, odrediti vrstu salmonida, koju želimo nasaditi u neku vodu. Sam izbor vrste bazira se dosada jedino na tome, da li u dotičnoj vodi živi odnosno da li je nekad živjela ta salmonida? Samo u onom slučaju nismo se pridržavali toga pravila, ako smo želili naseliti neku stanovitu vodu jednom novom vrstom salmonida u pokušne i druge svrhe. Prema tome odlučiti se na ovu ili onu vrstu salmonida, bila bi stvar za svakoga jednostavna i jasna. Međutim u praksi se pokazalo, da to nije dovoljno i da se izboru nasada kod jedne te iste vrste mora posvetiti najveća pažnja i razumijevanje. Potočna pastrva kao jedna vrsta, iz jednog vrela — jedne otvorene vode, neće se moći nasaditi u sve ostale vode u kojima ta vrsta ribe živi ili jasnije rečeno, taj nasad u mnogim od tih voda ne će uopšte uspijevati ili će uspijevati vrlo slabo, pa u tome slučaju takovo nasadišvanje ne bi dalo nikakovih pozitivnih rezultata.

Naši ribari športaši često govore na pr. o mrežničkoj pastrvi, pastrvi iz Dre-

tulje, Jasenice, Gacke i t. d. kao da su to različite vrste i ako je sve to potočna pastrva. Bez sumnje postoje razlike među pastrvama iz raznih voda, kao što su boja tijela, veličina ribe, boja, oblik i raspored crvenih odnosno crnih točkica po tijelu i t. d., ali sve te razlike nemaju za nas nikakove praktične važnosti. Postoje druge nevidljive razlike među skupinama riba iste vrste, koje su za umjetni uzgoj odnosno za nasadišvanje od osobitog značaja. Svakako te razlike među različitim skupinama, stvorene su prirodnim životnim uslovima u pojedinim otvorenim vodama za pojedinu skupinu riba potočne pastrve. Takove nevidljive ali poznate razlike ispoljuju se na pr. u brzom ili slabom rastu, u dobrom ili lošem iskoriščavanju prirodne i umjetne riblje hrane, manjoj ili većoj požrtvovnosti za potražnjom te hrane, u jačoj ili slaboj otpornosti protiv raznih nepovoljnih faktora i t. d. Ta svojstva su nasljedna i vezana uz određene životne uslove, pa su za to zapravo pasminska svojstva, koja su karakteristična za razne pasmine domaćih životinja. I ako kod potočne pastrve ne postoje posebne pasmine, to ipak ne znači da ta riba iz svih otvorenih voda imade ista svojstva. Ako usporedimo pastrvu iz jedne veće rijeke, koja imade sve najpovoljnije uslove za život te ribe: dovoljno prirodne hrane, dovoljno vode sa stalnom toplinom, stalnim vodostajem i t. d. sa pastrvom iz jednog malog gorskog potoka sa lošim životnim uslovima, uočiti ćemo dalnjim uzgojem ovih dvaju skupina riba, velike razlike u pojedinim svojstvima. Usporedimo na pr. pastrvu iz Gacke sa onom iz Vitunjčice, opaziti ćemo da pastrva iz Gacke, brzo raste, postiže tjelesnu težinu 4 i 5 kg, što je za potočnu pastrvu zaista mnogo, iskorišćuje i traži samo bolju prirodnu hranu — umjetna hrana uopšte ne dolazi u obzir, osjetljiva

je protiv nepovoljnih životnih faktora; dok pastrva iz Vutunjčice sporo raste, male je tjelesne težine — rijetki su primjeri pastrve od 1 kg požrtvovana je u potražnji prirodne hrane, dobro iskoristiće svaku prirodnu a i umjetnu hranu, otporna je protiv raznih nepovoljnih životnih faktora i t. d. Iz ovoga primjera vidimo, da se i jedna i druga skupina prilagodila onim životnim uslovima, koje je im dotična voda u kojoj žive pruža. Promjenom tih životnih uslova, kod ove dve skupine riba izmijenila bi se svakako i njihova skupinska svojstva, te bi te promjene kod prve skupine loše djelovale na njezin daljnji razvoj, dok bi kod druge skupine djelovale povoljno i poboljšale njezina svojstva ili kraće rečeno, prva skupina će se teško prilagoditi novim lošijim, dok će se druga vrlo dobro snaći u svojim boljim životnim uslovima. Ukoliko su te razlike veće, utolikو će to prilagođivanje ili aklimatizacija biti teža za prvu odnosno lakša za drugu skupinu. Kako vidimo, nasadišvanjem pastrve iz vode sa dobrim u vodu sa lošim životnim uslovima, nismo postigli željeni cilj, jer ne samo da ta nasadena riba u novoj okolini neće zadržati svoja dobra svojstva, nego će u novoj borbi potrebnoj za život, nazadovati i zakržljati a vrlo često će doći u pitanje i njezin opstanak uopšte. Provadamo li to nasadišvanje obratno t. j. da nasadijemo pastrvu iz vode sa lošim u vodu sa povoljnim životnim uslovima, opet je promašen cilj, jer takav nasad i ako će s vremenom poboljšati svoja naslijedna svojstva, na pr. ubrzati rast, povećati tjelesnu težinu i sl. neće nikada u tim stvojstvima dostići pastrvu, koja je stalni i stari stanovnik te vode. Ovakovim načinom nasadišvanja i u jednom i u drugom slučaju, učinile bi se velike grijeske. U prvom slučaju, nasad bi izgubio silom prilična svoja dobra svojstva i ako su

ona naslijedna, dok u drugom, voda sa svojim povoljnim životnim uslovima za ribu, ne bi bila dovoljno iskorišćena nedgovarajućom skupinom pastrva. U ovom t. j. u drugom slučaju, učinjena grijeska je svakako manja od one u prvom, koju treba u praksi bezuvjetno smanjiti i istu izbjegavati gdje je to inače moguće.

Iz napred izloženog, mogu da nam kod nasadišvanja posluže ova pravila:

1. Pojedinu salmonidsku otvorenu vodu nasadišvati prvenstveno nasadom uzgojenim od matične ribe iz te vode, ukoliko je to ikako moguće provesti.

2. One vode, iz kojih ne možemo proizvesti nasadni materijal, nasadišvati nasadom proizvedenim iz voda, koje imaju iste ili barem približne životne uslove potrebne za opstanak i razvoj toga nasada.

3. Tamo gde je nemoguće primijeniti prvo i drugo pravilo, nasadišvati otvorene vode samo omnim nasadom, koji je proizведен iz voda lošijih životnih uslova.

4. Izbjegavati nasadišvanje otvorenih voda onim nasadnim materijalom, koji je proizveden od matične ribe iz voda sa povoljnim životnim uslovima za pastrvu. Ukoliko su te razlike velike, tako kovo nasadišvanje ne provadati uopšte.

Sve što je rečeno o izboru masadnog materijala obzirom na njegovo porijeklo, odnosi se u glavnome na potočnu pastrvu jer su velike razlike u njezinim potrebnim životnim uslovima u pojedinim vodama, u kojima ta riba živi. U voda ma ostalih vrsta salmonida: mladice, lipana, glavatice i t. d. takovih razlika nema ili barem nema u tolikoj mjeri. Obično su sve vode, u kojima žive ove vrste salmonida približno jednake u pogledu uvjeta potrebnih za život za pojedinu vrstu tih riba.

(Nastavak slijedi)

P. K.